

[Stegger Nielsen.]

lingen skilles ud fra trafikafdelingen og får sin egen afdelingschef, som udelukkende får dette store område at tage sig af. Det betyder en simplificering, og det vil muligvis gøre bedre samling, når man får en enkelt mand til denne store opgave, som i sig selv giver arbejde nok.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i et udvalg.

Malchau: I bemærkningerne til lovforslaget nævnes der bl. a., at der indenfor statsbanerne foregår en rationalisering over en bred front, og jeg går ud fra, at det forslag, der her er til behandling, må betragtes som et led i denne rationalisering, selvom det ikke fremgår af forslaget. Det er naturligvis heller ikke umiddelbart indlysende, at det kan kaldes rationalisering, når det, som tilfældet er her, foreslås at udvide antallet af afdelingschefer ved statsbanerne fra 5 til 6. Ved dette lovforslag går man således tilbage til de forhold, man havde i årene fra 1915 til 1930, da man havde en sådan deling af de to afdelinger.

Således som det er anført i bemærkningerne, vil dette lovforslags eventuelle vedtagelse kun bevirke, at man får en afdelingschef mere, men det medfører ikke anden personaleforøgelse og koster altså kun yderligere een afdelingschefs lønning.

Selvom lovforslaget altså betyder en udvidelse, er denne efter min mening berettiget for ikke at sige påkrævet, idet forholdet er, som der også er redegjort for i bemærkningerne, at arbejdet for chefen for trafik- og personaleafdelingen i de senere år har fået et sådant omfang, at det er forsvareligt at adskille disse to afdelinger og gøre dem selvstændige med hver sin chef; dette er så meget mere rimeligt, som der vel ikke kan siges at være nogen naturlig forbindelse mellem de to afdelinger.

Ligesom det ærede medlem hr. Alfred Kristensen har også jeg lagt mærke til, at lovforslaget ikke har været forelagt lønningrådet, hvor ellers alle forslag vedrørende nye normeringer behandles. Jeg finder dette så meget des mærkeligere, som vi jo ved, at den højtærede finansminister igen i år har udsendt et cirkulære til samtlige styrelser og administrationer med direktiver for; hvorledes disse skal forholde

sig med hensyn til indsendelse af forslag til normeringsloven for det kommende år.

Enkeltheder i forbindelse med det foreliggende lovforslag kan formentlig bedst drøftes i det udvalg, der allerede fra anden side er bebudet nedsat, og jeg skal derfor indskrænke mig til på mit partis vegne at tilsige vor velvillige medvirken til videre behandling og gennemførelse af lovforslaget.

Gudiksen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Anna Westergaard, ikke er tilstede, skal jeg på partiets vegne gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Af bemærkningerne får man et levende indtryk af, at der i høj grad mangler en sjette chef. Det er en stor vækst, der er sket indenfor alle grupper, så stor, at jeg synes, det er ligetil, at statsbanerne, når de søger oprettet en sådan chefstilling, så også skal have den. Det er der slet ingen tvivl om i mit parti. Selvom statsbanernes underskud er stort og, som det blev sagt, voksende, synes jeg ikke, at det i nogen måde kommer spørgsmålet om antagelse af en sjette afdelingschef ved. Derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget, således som det foreligger her, men jeg er enig i de andre ordføreres udtalelse om, at det er rart, om vi får en udvalgsbehandling, og også rart der at få forskellige spørgsmål klaret, som vi bedst kan klare i et udvalg.

Chr. Nielsen: Det er ikke mit indtryk, at det netop er udvidelse af antallet af de overordnede stillinger indenfor statsbanerne, der er mest brug for i dag. Når det i bemærkningerne siges med en masse tal, hvor nødvendigt det i årenes løb er blevet at få delt den nuværende afdeling for trafik- og personalevæsen, tror jeg ikke, at disse tal alene giver en udtømmende forklaring på den store arbejdsmængde, der påhviler afdelingen.

I tidens løb har der indenfor statsbanerne udviklet sig en sand mani for at fjerne afgørelsesretten i selv ubetydelige sager fra underordnede instanser med det resultat, at store som små spørgsmål i dag skal forelægges på allerhøjeste sted. Selvom vor moderne tid kræver centralisering, kan det også blive for meget af det gode, og i hvert fald er det, således som det har udviklet sig indenfor statsbanerne, efter min mening